

בבית המשפט לענייני גירושלים

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות המדינה

משרד המשפטים, ירושלים

בש"ס 17 /

המבקש

נ ג ד

סמך אבו דאחך

על ידי ב"כ עו"ד בר ציון ואור עו"ד

אלנסאסרח

כתובת : יצחק רגור 11, מגדל 7 ב"ש

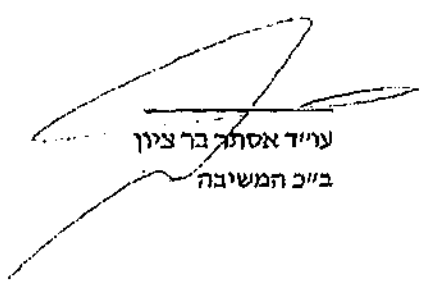
טל: 03-5739450-08-6651159, פקס: 03-5739450

נייד 050-5258475

המשיבה

הסכמה להארכת מעצר

הריני נותנת בזאת את הסכמתי להארכת מעצרה של המשיבה נ-90 ימים, החל מיום 23.9.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 18-12-51308 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי חמוקוס מבניהם.

עו"ד אסתר בר ציון
ב"כ המשיבה

16.9.19
תאריך

S1308-12-18

תפ"י 18/

בבית המשפט המחוזי בבאר שבע~~מס' 1308-12-18~~המאשימה :

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז דרום (פלילי)
רח' התקווה 4 באר-שבע, מיקוד 84893
טלפון: טלפון פקס: 02-6462812

- נגד -

הנאשם:

סמר בת צאלח אבו דאהר

ילידת 1983, ת.ז. 800130689
מס' 90970365
מרצועת עזה
כעת במעצר מיום 06.12.18

כתב אישוםהנאשם מואשם בזאת כדלקמן :

א. כללי:

1. ארגון הגיהאד האסלמי הפלסטיני (להלן: "הגא"פ") הוכרז ביום 22.06.1989 ע"י ממשלת ישראל כארגון טרוריסטי וביום 29.10.1990 הוכרז הגא"פ ע"י שר הביטחון כהתארגנות בלתי מותרת.
2. בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום היה אחיה של הנאשמת ג'יאהד בן צאלח אבו דאהר (להלן: "ג'יאהד") פעיל בגא"פ וגיסה של הנאשמת, בדר אבו דאהר (להלן: "בדרי"), היה בכיר בגא"פ. הנאשמת הייתה מודעת לפעילותם של השניים בגא"פ.
3. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום התגוררה הנאשמת ברצועת עזה סמוך לגבול שבין רצועת עזה לישראל. כ-200 מטר מעמדת שמירה של צה"ל.
4. עובדות החלק הכללי הן חלק בלתי נפרד מעובדות כתב האישום.

אישום ראשון:

א. העובדות :

1. במועד כלשהו שאינו ידוע במדויק למאשימה, בינואר 2005 או בסמוך לכך, פנה בדר לגיאחד ואמר לו כי יש שני מחבלים מתאבדים שרוצים לבצע פיגוע התאבדות באזור כיסופים.
 2. בדר ביקש מגיאחד להוביל את המתאבדים לבית נטוש באזור גרארה השייך לדודו נסים אבו דאהר והסמון למקום הפיגוע (להלן: "הבית הנטוש").
 3. גיאחד נענה לפנייתו של בדר וקשר עימו קשר לגרום למותם של ישראלים בשל היותם ישראלים.
 4. במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קיומו ב 08.01.2005 או בסמוך לכך הביא בדר לגיאחד שתי רובי קלציניקוב, טיל אר.פי.גי, פצצת אר.פי.גי אחת, מחסניות מלאות תחמושת לרובי קלציניקוב ושתי שכפ"צים ובהם רימוני יד.
 5. בדר הודיע לגיאחד כי הניח את כלי הנשק הנ"ל בווואדי בקרבת ביתם.
 6. במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו ביקש גיאחד מהנאשמת כי תעביר את כלי הנשק לבית הנטוש והוא ידאג להביא לשם את שני המחבלים המתאבדים שאמורים לבצע את הפיגוע ולגרום למותם של ישראלים. הנאשמת נענתה לפנייתו של גיאחד והצטרפה לקשר.
 7. במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו הובילה הנאשמת את כלי הנשק הנ"ל מהווואדי לבית הנטוש והניחה אותו באחד התדרים הריקים.
 8. יומיים לאחר מכן הוביל גיאחד את המחבלים המפגעים נידאל צאדק (להלן: "נידאלי") ואחמד שאשור (להלן: "אחמד") ואדם נוסף בשם איאד לבית הנטוש. גיאחד נתן לנידאל ואחמד את כלי הנשק הנ"ל והראה להם את הדרך לכיסופים.
 9. נידאל ואחמד יצאו לדרך עם איאד שהיה מצויד במצלמת וידאו לצלם את האירוע.
 10. גיאחד התרחק מהאזור והתקשר לנאשמת וביקש ממנה לדווח מה עלה בפיגוע המתוכנן.
 11. הנאשמת צפתה באירוע ודיווחה לגיאחד כי נידאל ואחמד נפלו לבוץ וחזרו לבית הנטוש ואף נשקם אבד.
- ב. במעשיה הנ"ל סייעה הנאשמת בניסיון לרצח ישראלים בשל היותם ישראלים ולשם כך הובילה נשק ותחמושת.

ג. הוראות החיקוק לפיהן מואשמת הנאשמת :

1. סיוע לניסיון לרצח- עבירה לפי סעיף 1305(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") בצירוף סעיף 31 לחוק.
2. עבירות נשק (הובלת נשק)- עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ד. עזי התביעה :

1. רס"ר פהים חסון, מ.א. 1900885, משטרת ישראל, פח"ע ימ"ר נגב.
2. רס"מ אונסי חיר אלדין, מ.א. 1137637, משטרת ישראל, פח"ע ימ"ר נגב.
3. מכונה מרום, יוזמן ע"י התביעה.
4. מכונה אדר, יוזמן ע"י התביעה.
5. המכונה שמעון, יוזמן ע"י התביעה.
6. גיאחד בן צאלח אבו דאהר, ת.ז. 80024389, יוזמן ע"י שב"ס.
7. תעודת חיסיון תומצא בהמשך.
8. תעודת צבאית מיום 17.01.2005.
9. פלט מסוף קשרי משפחה.

יואב קישון,

סגן פרקליט מחוז דרום פלילי

באר-שבע, י"א בטבת תשע"ט

19 בדצמבר 2018

מספר תיק פרקליטות: 11/00007627/18

מספר תיק חקירה (פל"א): 54209/2018

סימוכין 254530/2018

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סגור ציבורי אם מתקיים בו אחד מהתנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסגוריה הציבורית, תשנ"ו – 1995.

הודעה לבית-המשפט

בהתאם להוראות סעיף 15א' (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב – 1982 המאשימה מודיעה בזאת, כי קיימת אפשרות לפיה יתבקש בית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אם יורשע בתיק זה.

מ"ת
בפני שופט תורן

בבית משפט המחוזי בבאר-שבע

המאשימה :

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז דרום (פלילי)
רח' התקווה 4 באר-שבע, מיקוד 84893
טלפון: טלפון פקס: 02-6462812

- נ ג ד -

הנאשם:

סמור בת צאלח אבו דאהר

ילידת 1983, ת.ז. 800130689

מרצועת עזה

כעת במעצר מיום 06.12.18

בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים

לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996

כנגד המשיבה הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות רבות וחמורות כנגד בטחון המדינה כמפורט בכתב האישום.

המשיבה נעצרה בתאריך 6/12/18 ומעצרו הוארך על פי פקודת ביהמ"ש שתוקפה פג ביום 23/12/18 בשעה 12:00.

ביהמ"ש הנכבד מתבקש בזאת להורות על מעצרו של המשיבה עד לסיום ההליכים נגדו.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. כנגד המשיב קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות לה בכתב האישום והן בתמציתן: הודאותיה של המשיבה, חיזוקים לדברי המשיבה בהודעות אחיה גיהאד אבו דאהר שמוסר חלקו ומפליל אותה בביצוע העבירות ועוד.
2. כנגד המשיבה קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) התשנ"ו 1996 שכן ביצע עבירות נגד בטחון המדינה.
3. כנגד המשיבה קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) שכן ביצע עבירות בנשק.

4. כנגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1) (ב) לחוק הני"ל שכן המשיבה מסכנת את בטחון הציבור בכך במסגרת זו סייעה לפגוע בחיי אדם. באם תשוחרר יש חשש ממשי שימשיך בביצוע עבירות.
5. כנגד המשיב קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1) (א) שכן קיים יסוד סביר לחשש כי באם תשוחרר המשיבה תנסה לשבש הליכי משפט ולהתחמק מהדין, לאור העובדה שהנאשמת איננה אזרחית ישראלית, ואם תשוחרר לא ניתן יהיה להביאה לדין.
6. בנסיבות דנן, אין כל חלופה שיש בה כדי להבטיח את מטרות המעצר.
7. אשר על כן מתבקש ביהמ"ש הנכבד להורות על מעצרה עד לתום ההליכים של המשיבה.

52/2018

מורן גז, עו"ד

סגנית בכירה א' בפרקליטות מחוז דרום - פלילי

באר-שבע, ט"ו בטבת תשע"ט

23 בדצמבר 2018

כינוי למספר תיק 11/00007627/18

סימוכין 255096/2018

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 ינואר 2019

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

מ"ת 51292-12-18

המבקשת

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ערן צרויה

נגד

המשיבה

סמר אבו דאהר (עצירה) - בעצמה

ע"י ב"כ עו"ד יוסף אלנסאסרה

פרוטוקול

ב"כ המשיבה:

אני מסכים לקיומן של ראיות לכאורה וכן לקיומה של עילת מעצר. בהעדר חלופה להציע, נסכים למעצרה של המשיבה עד תום ההליכים, תוך שמירת הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר. נבקש שב"ס ינפיק למשיבה ציוד, וכן תרופות נגד לחץ דם וסכרת.

המשיבה:

לשאלת בית המשפט – לא סופק לי ציוד ראשוני ולא בגדים, חרף החלטת בית המשפט, כבי השופט שלמה פרידלנדר, מיום 23.12.2018. נתנו לי תרופות גם בשל לחץ דם וגם בשל הסכרת, אבל בגדים לא.

ב"כ המבקשת:

חוזר על בקשתנו למעצרה של המשיבה עד תום ההליכים.

החלטה

בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה וכן קיומה של עילת מעצר, ובהסכמת המשיבה ובא-כוחה, הנני מורה על מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים המשפטיים נגדה, על רקע כתב האישום המייחס לה לכאורה עבירות של סיוע לניסיון לדצח, עבירות נשק – משנת 2005.

רשמתי בפני את דברי המשיבה, כי סופקו לה תרופות כנדרש.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 ינואר 2019

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

מ"ת 51292-12-18

1 באשר לציוד ראשוני ובגדים – קיימת החלטה של כב' השופט פרידלנדר מיום 23.12.2018, והגני מורה
 2 בשנית לרשויות שב"ס באגף בו נתונה המשיבה במשמורת, למלא אחר החלטת בית המשפט.

3

4

הודעה מתאימה תשלח על ידי שב"ס לבית המשפט תוך 7 ימים.

5

6

7

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ט, 06/01/2019 במעמד הנוכחים.

8

נשר אבו טהה, שופט

9

10

הוקלד על ידי שולח פרץ

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

12 מרץ 2019

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

מ"ת 51292-12-18

המבקשת

סמר אבו דאהר (עצירה)

ע"י ב"כ עו"ד יוסף אלנסאסרה ואסתר בר ציון

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ערן צרויה

פרוטוקולב"כ המבקשת:

זוהי בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עתרנו להגשת תסקיר אשר יבחן חלופות מעצר בעניינה של המבקשת.

בתאריך 20.02.2019, הורה בית המשפט לשרות המבחן לערוך תסקיר.

היום הבינוני ששרות המבחן טוען שכלל לא קיבל את החלטת בית המשפט מיום 20.02.2019. על כן,

לא נערך תסקיר בשל תקלה מצד מזכירות בית המשפט שלא שלחו את ההחלטה לשרות המבחן.

בנסיבות אלה, אין לי מנוס אלא לבקש לדחות את הדיון לקבלת תסקיר.

את פרטי הערבים נשוא החלופה מסרתי לב"כ המשיבה.

החלופה שאנחנו מציעים היא בדמות מעצר בית מלא ברהט, אצל אברהים אבן ברי ובנו. מספר הטלפון

של הערב 054-7399748 (חאלד אבן ברי), לרבות מעצר באזוק אלקטרוני.

המבקשת נתונה במשמורת בכלא דמון בצפון הארץ (דוברת השפה הערבית בלבד).

החלטה

1. בתאריך 06.01.2019, הוגש כנגד המבקשת כתב אישום בעבירות של סיוע לניסיון לרצח, הובלת נשק- עבירות מיום 08.01.2005, לצד בקשה למעצר עד תום ההליכים.

2. במועד הני"ל, הסכים ב"כ המבקשת לקיומן של ראיות לכאורה וכן לקיומה של עילת מעצר, ובהעדר חלופה להציג, שכן מדובר בתושבת עזה, הסכים למעצרה עד תום ההליכים, תוך שמירת הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר לכשתימצא חלופה הולמת.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

12 מרץ 2019

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

מ"ת 51292-12-18

- 1 3. בתאריך 20.02.2019, הוגשה בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עתר ב"כ המבקשת לבחון חלופת
- 2 מעצר בדמות מעצר בית מלא בעיר רהט תחת פיקוחם של שני ערבים באמצעות תסקיר של
- 3 שרות המבחן.
- 4
- 5 4. בתאריך 20.02.2019, הורה בית המשפט לשרות המבחן לערוך תסקיר מעצר שיבחן את
- 6 החלופה שהוצעה עד לדיון שנקבע להיום.
- 7
- 8 5. בפועל, לא הוגש תסקיר, שכן לדברי שרות המבחן, מבירור שנערך עולה, כי החלטת בית
- 9 המשפט מיום 20.02.2019 לא הועברה אליהם על ידי מזכירות בית המשפט.
- 10
- 11 6. עם כל הצער שבדבר, אין מנוס מדחיית הדיון פעם נוספת לקבלת תסקיר מעצר מאת שרות
- 12 המבחן, אשר יבחן את מסוגלות החלופה להשיג את תכלית המעצר, לרבות לבחון מעצר
- 13 במתכונת של אזוק אלקטרוני בכתובת המוצעת.
- 14
- 15 7. שרות המבחן יצור קשר עם החלופה על פי הפרטים דלעיל. כמו כן, תשומת לב שרות המבחן,
- 16 כי המבקשת דוברת השפה הערבית בלבד ונתונה במשמורת בכלא "דמו".
- 17
- 18 8. קובע להמשיך דיון וקבלת תסקיר ליום 27.03.2019 שעה 11:00.
- 19
- 20 9. המבקשת תובא לדיון באמצעות שב"ס.
- 21
- 22 בית המשפט הסביר למבקשת את תוכן הפרוטוקול וההחלטה בשפה הערבית.
- 23
- 24 המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשרות המבחן ותוודא דבר קבלתו כדי למנוע תקלה נוספת.
- 25
- 26
- 27 ניתנה והודעה היום ה' אדר ב' תשע"ט, 12/03/2019 במעמד הנוכחים.
- 28

נסר אבו טהה, שופט

חוקלד על ידי שולה פרץ

ה

מ"ת 51292-12-18

החלטה	26/03/2019
תיק	51292-12-18
שם נסר אבו טהה	
לאור האמור בהודעת הסנגור מורה על ביטול הדיון הקבוע ליום 27.3.19. לפיכך אין להביא את המבקשת משב"ס. עותק לצדדים ולשירות המבחן.	

דאחר ת.ז. 800130689
 דה"ד אסתר בר' ציון ו/או אלנסאסרה יוסף
 ק רגר 11 מגדל 7, באר שבע
 טל: 08-6651159, פקס: 08-6654196

- נגד -

המשיבה : מדינת ישראל
 ע"י פמ"ד

הודעה על חזרה מהבקשה לעיון חוזר

1. המבקשת הודיעה כי אינה מעוניינת בבקשה שהוגשה מטעמה וזאת לבקשת משפחתה.
2. אר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד למחוק את הבקשה ולהורות על ביטול הדיון, ולבטל הבאת המבקשת מכלא דמון בצפון.

אלנסאסרה יוסף, עו"ד
 ב"כ המבקשת

1

מ"ת

בבית משפט המחוזי
בבאר שבע

המבקשת סמר אבו דאהר ת.ז.
ע"י ב כ עוה ד אסתר בר ציון ואו אלנסאסרה יוסף
מרת יצחק רגר מגדל באר שבע
פקס

23	החלטה
תיק 51292-12-18	
ז טהה	
נגד	
חן יערוך תסקיר אשר יבחן את תמסר על ידי הסניגור עבור זאת תוך 14 יום	מדינת ישראל ע"י פג"ד

בקשה דחופה לעיון חוזר

לעיון חוזר בתנאי מעצרה של המבקשת

החלטה	09/07/2019
תיק 51292-12-18	
ש' נסר אבו טהה	
מהתסקיר שהתקבל עולה כי בפועל לא הוצעה חלופה עבודה למבקשת ומשכך הם פני הדברים מורה על מחיקת הבקשה לעיון חוזר. הנוש נגד המבקשת כתב אישום ובקשה למעצר עד עותק לצדדים ולשרות המבחן.	
תום ההליכים המשפטיים נגדה בגין עבירות של סווע לניסיון לרצח	

עבירה לפי סעיף לחוק העונשין התשל"ז להלן
החוק בצירוף סעיף לחוק ועבירה של נשק הובלת נשק
עבירה לפי סעיף ב לחוק העונשין התשל"ז
ביום הורה ביהמ"ש הנכבד על מעצרה של המבקשת עד
תום ההליכים המשפטיים נגדה תוך השמירה על הזכות להגשת
בקשה לעיון חוזר

ביום הוגשה בקשה לעיון חוזר ובית המשפט הפנה את

המבקשת לתסקיר שירות מבחן

ביום הודיעה המבקשת על חזרתה מהבקשה לעיון חוזר

והדיון בוטל

המבקשת נפגשה עם שירות מבחן בכלא דמון אך שירות המבחן

לא בדק את החלופה בשל הבקשה לחזרה מעיון חוזר

לאחרונה ולאור הדיון בפני ההרכב הועלו טענות מקדמיות והדיון

נדחה בלי מועד לדיון

לאור האמור לעיל מתבקש ביהמ"ש הנכבד לקיים דיון בבקשתה של

המבקשת וזאת לאור שינוי הנסיבות ולהורות על שחרורה של המבקשת

לחלופה כפי שיקבע כב בית המשפט

מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה

אלנסאסרה יוסף עו"ד
ב"כ המבקשת

3

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 51308-12-18

10 ינואר 2019

לפני כב' השופט הבכיר אריאל ואגו – אב"ד

כב' השופט אלון אינפלד

כב' השופט אריאל חזק

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סמר אבו דאהר מ.א 90970365 (עציר) ת.ז.

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרון שוורץ

הנאשמת וב"כ עו"ד אלנסאסרה

המתורגמנית הגב' אושית עמרו

פרוטוקול

עו"ד אלנסאסרה:

לאחר שהתיק עבר מדן יחיד להרכב, והגענו להקראה של היום, אני מאשר שמרשתי מכירה את כתב האישום ואת האמור בו, ואין צורך להקריאו. רואים בכך תחילת המשפט, מבקשים לדחות למענה.

הנאשמת:

אני מבינה במה מאשמים אותי. עורך הדין הסביר לי.

עו"ד שוורץ:

בנסיבות העניין נבקש דחיה על מנת לשוחח ולקבוע למענה לעוד כחודש.

הסגור:

מקובל עלי.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 51308-12-18

10 ינואר 2019

לפני כב' השופט הבכיר אריאל ואגו – אב"ד

כב' השופט אלון אינפלד

כב' השופט אריאל חזק

1 לשאלת בית המשפט לנאשמת שנראית כמי שאינה חשה בטוב – אני לא קיבלתי את התרופות כי
2 יצאתי מוקדם מהכלא. מדובר בתרופות של לחץ דם וסכרת. אני נמצאת בכלא זמון.
3
4
5
6

החלטה

7 לאור האמור, נדחה למתן מענה ליום 12.2.19 שעה 09:15
8 הנאשמת יובא על ידי שב"ס.
9 יש לזמן מתורגמן לשפה הערבית.
10
11 נבקש להסב תשומת לב שב"ס שאם הנאשמת תצא לדין השכם בבוקר כדי להגיע בזמן לדרום, אזי
12 יש צורך ליתן בידה את התרופות הקבועות שלה שכן אנו רואים שאינה חשה בטוב, והיא מסבירה
13 שלא נטלה את תרופותיה היום.
14
15
16

ניתן והודע היום ד' שבט תשע"ט, 10/01/2019, במעמד הנוכחים.

אריאל חזק, שופט

אלון אינפלד, שופט

אריאל ואגו, שופט
אב"ד

17
18
19
20
21
22
23
24

הוקלד על ידי מיטל פרוכט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 51308-12-18

12 פברואר 2019

לפני כב' השופט הבכיר אריאל ואגו – אב"ד

כב' השופט אלון אינפלד

כב' השופט אריאל חזק

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סמר אבו דאהר מ.א. 90970365 (עצירה)

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מורן גז

הנאשמת וב"כ עו"ד אלנאסרה

מתורגמן לשפה הערבית – מר חסין אלעביד

פרוטוקול

עו"ד אלנאסרה:

אנו נבקש דחיה, עדיין לא התקבלה תעודתה החיסיון. לאחר קבלת תעודת החיסיון נבוא בדברים עם הפרקליטות. הבנתי מחברתי שהתעודה אמונה להתקבל תוך שבועיים בערך.

עו"ד גז:

אין התנגדות לדחיה.

אני חושבת שחודש יהיה מועד סביר.

הסנגור:

מצטרף לאמור.

החלטה

נדחה לאור האמור, למתן מענה ליום 12.3.19 שעה 09:30.

המשיכה תובא על ידי שבי"ס.

יש לזמן מתורגמן לשפה הערבית.

ניתן והודע היום ז' אדר א' תשע"ט, 12/02/2019 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק, שופט

אלון אינפלד, שופט

אריאל ואגו, שופט
אב"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

**תפ"ח 51308-12-18-18
12 פברואר 2019**

לפני כב' השופט הבכיר אריאל ואגו – אב"ד

כב' השופט אלון אינפלד

כב' השופט אריאל חזק

הוקלד על ידי מיטל פרוכט

1

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

12 מרץ 2019
תפ"ח 51308-12-18

בפני: כב' השופט הבכיר אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופט אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: סמר אבו דאהר מ.א. 90970365 (עציד) ת.ז.

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רותם יוחנני

הנאשם וב"כ עו"ד אלנסאסרה

המתורגמנית הגב' אושרית עמרו

פרוטוקול

הסנגור:

לאחרונה קיבלנו את תעודת החיסיון. אנו נבקש דחיה קצרה מאחר ויש לה עיון חוזר בבקשת המעצר.
אנו רוצים לשקול הגשת בקשה להסרת תעודת חיסיון. לא קיבלנו פראפרזה על אותה תעודת חיסיון,
ואנו נבקש דחיה קצרה כדי לבדוק את הנושא.

התובעת:

נסכים לדחיה קצרה לצורך מיצוי תעודת החיסיון.

החלטה

לאור האמור נדחית ישיבת המענה ליום 16.4.19 שעה 10:00.

הנאשמת תובא על ידי שב"ס.

יש לזמן מתורגמן לשפה הערבית.

ניתן והודע היום ה' אדר ב' תשע"ט, 12/03/2019 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק, שופט

אלון אינפלד, שופט

אריאל ואגו, שופט
אב"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

**12 מרץ 2019
תפ"ח 51308-12-18**

**בפני: כב' השופט הבכיר אריאל ואגו – אב"ד
כב' השופט אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק**

הוקלד על ידי מיטל פרוכט

1

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 51308-12-18
16 אפריל 2019

לפני כב' השופט הבכיר אריאל ואגו – אב"ד

כב' השופט אלון אינפלד

כב' השופט אריאל חזק

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

סמך אבו דאהר מ.א 90970365 (עציר) ת.ז.

הנאשמות:

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לימור אחרק

הנאשמות וב"כ עו"ד אלנאססרה

מתורגמנית לשפה הערבית – גב' אושרית עמרו

פרוטוקול

עו"ד אלנאססרה:

נבקש דחיה. עו"ד בר ציון נכנסה לתמונה בתיק זה, תיק החקירה הועבר אליה אך לא הספיקה לעיין בחומר החקירה. ניסינו לקבוע פגישה עם הנאשמות בכלא דמון, אומנם בשל המצב הבטחוני ובעקבות אירוע חירום שהיה בכלא, לא יצא לנו לקבוע פגישה. לאחרונה הוסרה הבעיה להיפגש, בכלל בתי הסוהר, ואנו מבקשים דחיה גם כדי להיפגש עם הנאשמות. אני ערוך לתת מענה, אך צריך לעשות זאת מסודר.
תעודת החיסיון התקבלה.
אנו ביקשנו גם להידבר עם התביעה.

עו"ד אחרק:

עו"ד אלבו מטפל בתיק. הוא הסכים בפעם האחרונה לבקשת הדחיה. לכן נבקש דחיה קצרה לאחר החג.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 51308-12-18
16 אפריל 2019

לפני כב' השופט הבכיר אריאל ואגו – אב"ד

כב' השופט אלון אינפלד

כב' השופט אריאל חזק

החלטה

לאור האמור, נדחה מתן המענה. יש לקוות דחיה אחרונה, ליום 16.5.19 שעה 09:00.
הנאשמת תובא על ידי שב"ס.
יש לזמן מתורגמן לשפה הערבית.

ניתן והודע היום י"א ניסן תשע"ט, 16/04/2019, במעמד הנוכחים.

אריאל חזק, שופט

אלון אינפלד, שופט

אריאל ואגו, שופט
אב"ד

הוקלד על ידי מיטל פרוכט

10

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

16 מאי 2019

תפ"ח 51308-12-18

לפני כב' השופט הבכיר אריאל ואגו – אב"ד

כב' השופט אלון אינפלד

כב' השופט אריאל חזק

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סמר אבו דאהר מ.א 90970365 (עציר)

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד וואליד אלבו

ב"כ הנאשמת עו"ד יוסף אלנאסרה ועו"ד אסתר בר ציון

המתורגמן לשפה הערבית מר נאסר רגילת

פרוטוקול

הסנגורים:

יש לנו טענות מקדמיות טרם המענה.

עו"ד בר ציון:

- 1 יש לנו טענה מקדמית מהותית שהיא טענה שיש לבטל את כתב האישום לאור טענת התיישנות. הטענה
- 2 שלנו מופנית לסעיף 149 לחסד"פ (8).
- 3 אומר שיש לנו מספר טענות פשוטות, עם קצת פרטים, הטענה היא שגם אם התיק הזה הוא תיק
- 4 בטחוני או פלילי, ואני מפנה להוראות החיקוק – סעיף 44 לפקודת מניעת טרור. אם התיק הזה לאור
- 5 העובדה שהפרקליטות יחסה למתלוננת שאינן בתחום עבירות בטחון אלא עבירות פליליות גרידא,
- 6 דהיינו סעיף 9 לחסד"פ.
- 7 גם אם חבריי יגידו שמכח החלק הכללי, סעיף 2 לסיפא, שם נכתב שהנאשמת ידעה על הפעילות של
- 8 השניים – אחיה וקרוב משפחה אחר, גם אם יאמר שמכח חמש המילים הללו, דהיינו שאנו נמצאים
- 9 בחרג לסעיף 9, מופנים לסעיף 44 לחוק למאבק בטרור, חתשע"ו 2016, גם אז טענת ההתיישנות
- 10 קיימת ועומדת לנו. מפנה את כב' ההרכב לסעיף 9.
- 11 נתחיל עם החוק למאבק בטרור, בהנחה שמדובר בתיק בטחוני. סעיף 44 לחוק למאבק בטרור, קובע
- 12 שעל אף האמור ניתן להעמיד אדם לדין בשל עבירה: ויש לנו שני תנאים מצטברים, אחד מעשה טרור,
- 13 והשני – 20 שנות מאסר. גם אם מדובר במעשה טרור, הוראת החיקוק שהפרקליטות יחסה לנאשמת
- 14

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

16 מאי 2019

תפ"ח 51308-12-18

לפני כב' השופט הבכיר אריאל ואגו – אב"ד

כב' השופט אלון אינפלד

כב' השופט אריאל חזק

1 אינה 20 שנה. סיוע לרצח זה 10 שנים. אני אטען לחומרא ולא לקולא. אנו לא נמצאים בהחמרה. אנו
2 נמצאים בטענת התיישנות.
3 ייגענו את מוחנו הרבה שעות לראות האם אולי אנו טועים, כי לא הגיוני שהפרקליטות לא תשים לב
4 או תטעה.
5 לגבי העובדות הידועות שאין אותן בפני כב' ההרכב. מפנה לעובדות שבכתב האישום הזה, מפנה
6 לעובדה מס' 4 לכתב האישום. מדברים על עבירה שנעברה לכאורה בינואר 2005. מגיע לכב' ההרכב
7 לדעת מספר נתונים שללא זה לא ניתן לדון בטענה.
8 ב 6.6.07 נעצר אחיה של הנאשמת, הוא נחקר בשב"כ 22 פעמים וביום 15.7.07, מוגש נגדו כתב אישום
9 בתיק פלילי 1085/07, בגין מספר אישומים שעניינם עבירות בניגוד לחוק העונשין, בטחון המדינה,
10 החמרה. התיק התנהל מעת לעת בבית המשפט, אבל מה שלנו חשוב לדעת ביחס לנאשמת הזו, שהאח
11 נחקר בשב"כ מה 6.6.07 ומוגש נגדו כתב אישום ביולי 07, ומיום הגשת כתב אישום לא נעשה בתיק
12 הזה לפחות מהחומר שקיבלנו, פעולת חקירה אחת וחצי פעולה אפילו כדי לגרום למשהו שיתחיל
13 להניע גלגלים של חקירה ביחס לנאשמת הזו. הנאשמות שבפנינו נעצרת ביום 6.12.18. המשפט של האח
14 כלל את האישום הזה. המשפט של האח הסתיים ב 13.11.18. הטענה שלנו ושקלנו אותה – אנו סבורים
15 שלא לזה כיוון המחוקק שמנע בסעיף 9 ג את אותם שלושה ארבעה גורמים שעשויים להיחשב כחידוש
16 מרוץ ההתיישנות. הסעיף לגבי מועד ההתיישנות ביחס לחלופות של סעיף 9 ג הוא ספציפי לגבי אותו
17 אדם שיש לגביו חקירה/כתב אישום/הליך כלשהו. כל פרשנות אחרת חוטאת לטענת ההתיישנות. נניח
18 שהיו בתיק הזה עוד שניים שלושה אנשים, ואז אם נקבל את הפרשנות המחמירה אז סיימנו עם האח
19 בשנת 2012, אז אפשר לטפל בנאשמת הזו, סיימנו את זו, עוברים לאחרים. השאלה היא ממתי המדינה
20 ידעה על הנאשם הספציפי החדש. אנו יודעים שהמחוקק לא נותן מענה להכל. יש לקוות.
21 כטענת חלופה, יש לנו טענה של שיהוי. כשאנו נטען את טענת השיהוי, אנו ניתן לבית המשפט את כל
22 הנתונים.
23 מפנה לע"פ 2144/08 שמתייחס ספציפית להלכה בעניין ההתיישנות וגם הגנה מן הצדק.
24 מדברים על נאשם שהמדינה יודעת מה המארג הראייתי ההתחלתי בעניינו, כל פרשנות אחרת לא
25 תעצור את טענת ההתיישנות. 10 שנים מיום ביצוע העבירה הם ידעו על הכל בשנת 2007. האח הפליל
26 אותה בחקירות בשב"כ.

עו"ד אלבז:

אנו נשיב בכתב תוך שבועיים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

16 מאי 2019

תפ"ח 51308-12-18

לפני כב' השופט הבכיר אריאל ואגו – אב"ד

כב' השופט אלון אינפלד

כב' השופט אריאל חזק

החלטה

התובע יגיב בתוך 14 יום על הטענה המקדמית של התיישנות.
הצדדים ינסו להגיע לעובדות מוסכמות בקשר לטענה החלופית של שיהוי כאשר מדובר בתאריכים
ובעובדות הנוגעות להיתכנות איתור ומעצר הנאשמת קודם למועד שהדבר נעשה בפועל.

לאחר עיון בתגובת התובע, תינתן החלטת המשך.

לעיון בהתאם.

ניתן והודע היום י"א אייר תשע"ט, 16/05/2019 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק, שופט

אלון אינפלד, שופט

אריאל ואגו, שופט
אב"ד

הוקלד על ידי מיטל פרוכט

121

ת"פ 51308-12-18

בבית משפט המחוזי בבאר-שבע

ב"כ המבחן
מבחן מארס
הנאשם למן ארס
למבחן מארס
ס'ל 23.6.19

המבקשת:

סמך אבן דאחר

באמצעות ע"י ב"כ עו"ד יוסף אלנאסרה

ועו"ד אסתר בר ציון

- נגד -

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז דרום - פלילי

רח' התקווה 4 באר-שבע, מיקוד 84105

טלפון: 08-6264670 פקס: 08-6264668

החלטה

16/

51308-12

לאגו

המשיבה:

נוספת מאושרת.

תגובת המשיבה לטענות מקדמיות

המשיבה מתכננת להגיש תגובה לטענות מקדמיות שהוגלו ע"י ב"כ הנאשמת ולבקשה
לביטול כתב האשום, כדלקמן:

סעיף 101(א) לחוק סדר הדין הפלילי

1. לכל הקשור לטענת ההגנה לגבי הונויות עמדת המאשימה כי בהתאם להוראת
סעיף 99 לחוק סדר דין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב 1982, הרי שמניין תקופת
ההתיישנות מתחיל בהליך האחרון, במקרה זה ההליך האחרון הוא משפטו של אחיה
של הנאשמת גי'האד אבן דהר ת.פ. 1085/07 בביהמ"ש המחוזי באר-שבע (האישום
חמישי לתיקו). ההליך המדובר הסתיים ביום 13.11.2012 בו נגזר דינו של הנאשם.

2. טענת ההגנה היא שההליך האחרון במשפט משמעותו ההליך האחרון של אותו אדם
שהועמד לדין ולא של אחים באותה פרשה. בעניין זה תמנה המאשימה לפרשנות
מספרו של י.קדמי "סדר דין פלילי" חלק שני א' מהדורה 2009, עמ' 1324: "...עם זאת
אין צורך שחשוד או נאשם יחקרו בתוך תקופת ההתיישנות...די אם הפרשה עצמה
תחלה להיחקר בטרם פגה תקופת ההתיישנות...". כלומר, גם אם המדובר במשפט
של אחיה של הנאשמת, הדבר מתיישב עם לשון חוק שדי בכך שמשפטו של אחד
המעורבים בפרשה הסתיים טרם פגה תקופת ההתיישנות, כדי לנתק את מרוץ
ההתיישנות, ואין צורך שזה יהיה משפטו או תקירתו של אדם ספציפי.

ב. שיהוי:

רהגנה טוענת שיהוי, ראה עמ' 7 שורות 21-22 לפרוטוקול. חברתי אמרה כי תספק נתונים
בבית המשפט, עד כה לא הגיעו נתונים ולכן נענה על סמך דבריה בביהמ"ש.

- השיחוי האפשרי הוא: 1. העובדה כי הנאשמת לא הועמדה לדין במהלך השנים שחלפו מביצוע העבירה. 2. העובדה שהנאשמת תוחקרה פעם אחת ע"י חשב"כ במעבר ארו. ונשלחה חזרה לביתה ונעצרה פעם נוספת כשהגיעה למעבר.
- כאשר לטענה הראשונה, המאשימה תטען שהנאשמת מתגוררת בעזה. לאור המצב הביטחוני יש קושי לחיכנס למגוריה של הנאשמת על מנת לתביאה לדין במדינת ישראל. במקרים מסוג דין לאור הקושי לבצע מעצרים המדינה ממתינה להזדמנות בה הנאשמת תשהה בשטחיה.
- כאשר לטענה השנייה, המאשימה תציין כי הנאשמת אכן תוחקרה במעבר ולא נעצרה, ושותררה. כאשר הגיעה פעם נוספת למעבר היא נעצרה, נחקרה והוגש כנגדה כתב אישום. טענת ההגנה לגבי שיהוי במעצר רלוונטית לשאלת המעצר עד תום החליכים בלבד. אין משמעות לשיחוי זה בתיק העיקרי; אי אפשר להגיד שיהוי של חודש – חודשיים בהגשת כתב אישום הוא בגדר פגיעה בזכויות הנאשמת או התנהגות פסולה של הרשות. במצב דגיל שבו מוגש כתב אישום שלא במעצר, עיכוב של מספר חודשים בהגשת כתב האישום הינו דבר שכיח, ובוודאי שאין בכך עילה לבטל את כתב האישום.
- ג. לאור האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות בקשתה של ההגנה על כלל טענותיה.

18.7
יואב קישון ע"ד
משנה למתקן מחוז דרום - פלילי

ממ"ד 7627/18
29 במאי 2019

201

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

30 מאי 2019

החלטה	10/06/2019
תיק 51308-12-18	ש' אריאל ואגו
הארכה מאושרת עד 16/6/19.	

30/05/2019	תפ"ח 12-18
החלטה	90970365
נאפשר תשובת הסגור על התגוב בתוך 7 ימים.	
נזכיר, כי ראוי להציג תאריכים מוסכמים	
כבסיס לבחינת טענת השהוי.	

אל (אלי): מן

אישור על הגשת מסמך מסוג תגובה

מקדמיות

مصادقة على إبراز مستند من نوع تגובה/תשובה - תגובה לטענות מקדמיות

מספר בקשה 2

ניתן אישור כי ביום (תصادק بهذا) 30 מאי 2019 בשעה (الساعة) 14:04
 הוגש מסמך מסוג (قدم مستند من نوع) תגובה/תשובה - תגובה לטענות מקדמיות
 בתיק (في قضية رقم) 51308-12-18 - מדינת ישראל נ' מ.א. 90970365 (עציר).

מ"ד ינוסמן

1. מקבל איזה עניין

ס' צ'אניס משלימים 27

16.6.19

2. ה"ה מקומ המגורים

ע"מ ה"ב המאשים

אג'אס מקבל משקבית עקב צ'אניס

6.6.19

3 2

החלטה 23
51308-1
ואגו

נה מובנת כלל ועיקר. בדיון מיום
והתגובה לו"ז תגובה כתובה של
טענות המקדמיות- וזו הוגשה.
וספר ארכות להגשת טיעון
ההגנה - והארכות אושרו.

התייחסה במפורש להגשת
שלמים" וברור שהכוונה לטענות
רור מדוע נחוץ כעת דיון
מילא- הדבר לא יהא אפשרי
ה. ככל שיוצג טעם לכך- נשקול
מוארך ב- 7 ימים המועד
נייחסות משלימה כתובה.

אפשרי הוא: 1. העובדה כי הנאשמת לא הועמדה לדין במהלך השנים שחלמו
ועבירה. 2. העובדה שהנאשמת תוחקרה פעם אחת ע"י השב"כ במעבר ארז.
וזה לביתת ועצרה פעם נוספת כשהגיעה למעבר.
לענה הראשונה, המאשימה תטען שהנאשמת מתגוררת בעזה. לאור המצב
יש קושי להיכנס למגוריה של הנאשמת על מנת להביאה לדין במדינת ישראל.
מסוג דין לאור הקושי לבצע מעצרים המדינה ממתינה להודמנות בה הנאשמת
תשעה בלתי נסתייגה.

לענה השנייה, המאשימה תציין כי הנאשמת, אכן תוחקרה במעבר ולא נעצרה,
ושותררה. כאשר הגיעה פעם נוספת למעבר היא נעצרה, נחקרה וחוגש כנגדה כתב אישום.
טענת ההגנה לגבי שיהיו כמעצר רלוונטית לשאלת המעצר עד תום החליכים בלבד. אין
משמעות לשיחוי זה בתיק העיקרי, אי אפשר להגיד שיהיו של חודש - חודשיים בחגשת
כתב אישום הוא בגדר פגיעה בזכויות הנאשמת או התנהגות פסולה של הרשות. במצב
רגיל שבו מוגש כתב אישום שלא במעצר, עיכוב של מספר חודשים בחגשת כתב האישום
חינו דבר שכיח, ובוודאי שאין בכך עילה לבטל את כתב האישום.

ג. לאור האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד לרחות בקשתה של התגנה על כלל טענותיה.

יואב קישון ע"ד
משנה למפקח מוחזק דרום - מלילי

ממ"ד 7627/18
29 במאי 2019

ב"כ התביעה

אבנר אלוז לזין
האגף במנהל, ע"מ חז"ן
השירות אבנר אלוז

23.6/19

ת.פ.ח 51308-12-18
בפני כב' ההרכב, אב"ד א. ואגו

בבית משפט המחוזי

בבאר-שבע

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י פמ"ד

אב קישון

04
החלטה
51308-1
ואגו

- נגד -

החלטה	01/07/2019 תיק 51308-12-18 ש' אריאל ואגו
החלטה	17/07/2019 תיק 51308-12-18 ש' אריאל ואגו
החלטה 3	משהתובע לא נתן כל התייחסות או השלמה לאחר ההחלטה מ 4/7/19, שאיפשרה זאת, אנו מניחים, שמבוקש ליתן החלטה בטענות המקדמיות לפי החומר הקיים המונח בפנינו, וכך ייעשה. ההחלטה תשלח לבאי הכוח.

בטענות הסגורות, נמצא לנו, לאפשר לתובע להגיש השלמת יחיד שיחפץ למצות זאת. ההתיישנות, התשתית הנחוצה היתה ידועה והטיעון המשפטי- הונח, פרטי טענת השהייה הרלוונטיים, סופקו במלואם רק עם הגשת טיעוני ההגנה בכתב. ובע ירצה להשלים תגובתו שר, שקיימים נתוני עובדה כגון, מאמץ איתורי או נסיון נאשמת לשטח ישראל או למעבר ה לחקירה. ככל שהנתון המוסכם, יוג, הינו, שבמהלך אותם 11 שנה דבר (ומבלי לטענות מסורות כלל שיש, וכנטען מטעם ההגנה), 'הבהיר זאת. לטענת ההתיישנות, מבקשים בייכ הנאשמת ו התובע יחפץ - רשאי הוא ליתן זוך 7 ימים. אם לא ינהיג לבקש להחליט, לבטל את כתב האישום. הקדמיות לפי הקיים. ההחלטה מן הצדק כפי שפורט להלן:

ואלה העובדות הצריכות לעניין:

1. החייב מייצגים את הנאשמת בתיק שבנדון.
2. ביום 19.12.18 הוגש נגד הנאשמת כתב אישום לפיו היא מואשמת בעבירות כדלקמן:
 - א. סיוע לניסיון לרצח - עבירה לפי סעיף 305 (1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן ייקרא: "החוק") בצירוף סעיף 31 לחוק.
 - ב. עבירות נשק - (הובלת נשק) - עבירה לפי סעיף 144 (ב) לחוק.
3. ביום 16.4.19 טענו בייכ הנאשמת טענה משפטית מקדימה, שמהותה טענת התיישנות שבמסגרתה ביקשו להורות על ביטול כתב האישום.

4. הדיון נדחה למתן תגובה בכתב של ב"כ המאשימה.
5. ביום 29.5.19 התקבלה תגובת המאשימה ביחס לטענת ההתיישנות, כן הגיב ב"כ המאשימה באופן לאקוני ובלתי סביר לעניין השיהוי בהגשת כתב האישום. כאשר ביחס לטענה זו טרם פירטו הח"מ את מלוא טיעוניהם.
- ב"כ המאשימה טען, כי העבירות בהן מואשמת הנאשמת לא התיישנו וכי אין משמעות לשיהוי בתיק זה מכיוון שמדובר, לסברתו, בשיהוי של כחודש – חודשיים ימים בהגשת כתב האישום ולכן זכויות הנאשמת לא נפגעות ואין התנהגות פסולה מצד הרשות.
6. באשר לטענה המהותית, שעניינה התיישנות העבירות יטענו הח"מ, כי סעיף 9 (א) (ג) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק") מבהיר כי: "בעבירות פשע או עוון אשר תוך התקופות האמורות נערכה לגביהם חקירה על פי חקוק או הוגש כתב אישום או התקיים הליך מטעם בית המשפט, יתחיל מניין תקופות ההתיישנות מיום ההליך האחרון בחקירה או מיום הגשת כתב האישום או מיום ההליך האחרון מטעם בית המשפט. הכל לפי המאוחר.
- הנה כי כן, מרוץ ההתיישנות בפשעים ובעוונות נקטע בהתרחש אחד משלושת האירועים הנזכרים לעיל.
- בקרות כל אחד מהם, מתחיל מניינה של תקופת ההתיישנות מחדש ואדם שביצע עבירה לא יוכל לחסות תחת כנפי ההתיישנות, אלא אם עברה תקופת ההתיישנות, שתחילתה בהליך מאוחר יותר: המסקנה היא איפוא, כי מיום ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום עשויות לחלוף שנים רבות עוד יותר מאלה הנקובות בסעיף 9 (א) (ג) לחוק אם במהלך אותן שנים נערכים למשל הליכי חקירה וזאת בלא שהעבירה תתיישן" (ישגב נקדימון, בספרו הגנה מן הצדק (מהדורה שניה, 2009) פרק 17 – שיהוי בהגשת כתב אישום) – מסקנה בעייתית יש לומר ובנסיבות מתאימות אף בלתי סבירה.
- ב"כ הנאשמת יטענו, כי ברי שלא לכך התכוון המחוקק בראיות התיק הנדון, שכן במקרה דין הוגש כתב אישום נגד הנאשמת בשנת 2019 כשלמעשה נגד הנאשם העיקרי (אחיה של הנאשמת) הוגש כתב אישום בשנת 2007, לאחר מעצרו, בגין עבירות אשר ביצע בשנת 2005 והכל היה ידוע לכאורה דאז.
- לית מאן דפליג, שגור דינו של האח ניתן ביום 13.11.12 ומיום זה למעשה ועד ליום מעצרה של הנאשמת חלפו למעלה משש (6) שנים.

בי"כ הנאשמת יטענו, כי לא לכך התכוון המחוקק. דהיינו שרשויות החקירה ייהנו מתוצאת חוסר מעש מוחלט שנים רבות ובמקרה דנן 11 שנים, שכן טענות האח ביחס לנאשמת היו ידועות לחוקרים כבר בשנת 2007 עת נחקר.

למרות דברי החוק נראה, כי יש לקונה בחוק באופן המאפשר פרשנות סבירה של החוק לפיה מניין תקופות ההתיישנות מיום ההליך האחרון מטעם בית המשפט אינו מתייחס לנאשם/חשוד אחר אשר פרטיו, זהותו, מגוריו וכל פרט אחר היה ידוע מקדמת דנא לרשויות החוק/האכיפה ולא נעשתה כל פעולה חקירה בעניינו מהיום שנודע לרשויות החוק על כך.

7. הח"מ יפנו לפרשת מנדוביץ ע"פ 2144/98 שם כב' השופטת א.פרוק'צה מפרטת מהי פרשנות המושג פעולות חקירה, חקירה ע"פ חיקוק, ופעולות חקירה הקוטעות את מירוצן ההתיישנות: "פרשנות המושג 'פעולות חקירה' לצורך הפסקת מירוצן ההתיישנות מחייבת היצמדות לתכלית האמיתית שלשמה ניתנה לרשויות הארכה לפעול בלא אימת התיישנות העבירות. פרשנות זו אינה מתירה מתיחת מושג זה מעבר לקצה הגבול, כדי להשיג ארכה שאינה ראויה על חשבון זכותו היסודית של הנחקר או הנאשם להליך פלילי תקין ומהיר שימצא את שאלת אחריותו הפלילית.

משמעות המונח "חקירה על פי חיקוק", כאקט המנתק את מירוצן תקופת ההתיישנות בפלילים על-פי סעיף 9(ג) לחוק, נדון בהרחבה בהלכה הפסוקה. הודגש, כי פעולת חקירה כאמור צריכה להיות פעולה ממשית, להבדיל מהליך סרק שנועד כל כולו להפסיק את מירוצן ההתיישנות, ואין די בהליך מינהלי שכל משמעותו היא הכנה לקראת חקירה (ובמקרה דנן לא נעשתה כל פעולה ממשית ולצערנו גם לא פעולת סרק) צריך להתקיים הליך המבטא פעולה ממשית המכינה את התביעה הפלילית העתידה לבוא (ע"פ 207/56 צויטאט נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יא(1) 518, 523-524 (1957); ע"פ 309/78 ברמי נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(1) 576, 577-578 (1979), להלן: ענין ברמי; ע"פ 211/79 גזית ושחם חברה לבנין בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(1) 716, 720-722 (1979)), להלן: ענין גזית ושחם; ר"ע 268/85 חבשה נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(2) 335, 336 (1985); ר"ע 1596/98 חליל נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 5.5.1998); ע"פ 4745/97 בוני הבירה בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 766, 786-787 (1998); ענין פלוני 2, וההפניות שם). ההלכות השונות בענין זה סוכמו בספרו של כב' השופט קדמי, ואלו הם עיקרי הדברים:

"חקירה על-פי חיקוק בהקשר זה יכול ותהיה חקירה על-ידי המשטרה ויכול ותהיה על-ידי כל אדם או גוף המוסמכים על-פי חיקוק לערוך חקירה באותה עבירה; ובלבד שהמדובר בחקירה המיועדת להכין את התביעה

הפלילית בקשר לאותה עבירה. הגשת תלונה כשלעצמה, אינה מהווה הליך של חקירה, ואין בה משום פתיחה בחקירה; הליך של חקירה חייב להיות "הליך רשמי" מהותי וענייני, להבדיל מ"בירורים מוקדמים" או מ"איסוף מידע" גרידא, שאין בהם משום עשיית פעולת חקירה ממשית" (יעקב קדמי על סדר הדין בפלילים חלק 2 1322 (2009) וההפניות שם; לסקירת הפסיקה בנושא זה ראו גם: זלמן יהודאי דיני ההתיישנות בישראל כרך א' 364-370 (1991); והשוו גם: ענין בזק, בעמ' 306-307; ע"פ 7014/06 מדינת ישראל נ' לימור, פסקה 50 ([פורסם בנבו], 4.9.2007), להלן: ענין לימור).

בהמשך פירטה כב' השופטת פרוק'צה: "פעולת חקירה שיש בה כדי לעצור את מירוץ ההתיישנות מתאפיינת, אפוא, בפעולה ממשית המכינה את התביעה הפלילית ומקדמת אותה. עיקרה – באיסוף ראיות, על-פי רוב, פעולה זו מתבצעת לפני הגשת כתב אישום. ביצוע פעולות חקירה לאחר הגשת כתב אישום הוא מהלך שאינו שגרתי, אשר נועד להשלים חקירה שכבר בוצעה כאשר מתגלה חומר חדש, או נפתחים ערוצים חדשים לחקירה שלא היו ידועים קודם לכן, או מקום שהתגלו עדים שלא היו בהישג יד בשלב קודם. פעולות שונות מטעם התביעה לאחר השלמת החקירה, שאינן קשורות לחקירה ולא נועדו לקדמה, לא תיחשבנה פעולות חקירה לצורך הפסקת מירוץ ההתיישנות. ביצוע פעולות שונות על-ידי התביעה בעקבות הגשת כתב אישום, המכוונות לאיתור העברין או להבאתו לדין אינן מוגדרות כפעולות חקירה. אם פעולות חקירה חדשות נעשות במהלך ההליך השיפוטי, ממילא הן נבלעות בו כאקט הקוטע את מירוץ ההתיישנות. הפותח תקופת התיישנות חדשה רק עם סיום ההליך השיפוטי.

ההתיישנות בפלילים היא אחת מזכויותיו הדיוניות החשובות של הנאשם במסגרת זכותו החוקתית לחירות, הנתונה לו כמשפט החוקתי. עצירתה של תקופת ההתיישנות עקב אחד האירועים הקוטעים את מהלכה, מאפשרת הארכה, ולעתים הארכה ניכרת, של התקופה בה ניתן לנקוט הליכים פליליים כנגד נאשם. היא פוגעת, מטבע הדברים, בזכותו החוקתית; עליה, אפוא, להיות מידתית, ומיועדת לתכלית ראויה. הפרשנות בשאלת התקיימותם הקונקרטית של אירועים מנתק-ההתיישנות היא זהירה ונוטה לצמצום, לאור הקרנתם על זכותו היסודית של נאשם לחירות. נטל הוכחת התקיימותם של אירועים כאלה מוטל על התביעה, וספק בענין זה פועל לטובת הנאשם:

"משעברה תקופת ההתיישנות הקבועה בחוק, ... היה על המדינה להוכיח, שתוך תקופה זו נפסק מרוץ ההתיישנות על-ידי פתיחת חקירה ... ומשלא עמדו בנטל זה, זכאי הנאשם ליהנות ממעבר הזמן" (ענין ברמי, בעמ' 578, ההדגשה אינה במקור; וכן: ענין גזית ושחם, בעמ' 721; ענין פלוני 2; סעיפים 34 ו-34 כב לחוק העונשין).

8. ב"כ הנאשמות יטענו, כי לא נערכה שום פעולת חקירה בעניינה של הנאשמת בין השנים 2007-2018 למעשה לא רק שלא נעשתה כל פעולה חקירה אלא שלא בוצעה כל פעולה לגרום להבאתה של הנאשמת לדין, לא נערכו פעולות חקירה חדשות או מעודכנות, לא הושלמה החקירה כדין והמחדלים הללו פוגעים באופן מהותי בזכותה של הנאשמת להליך הוגן.
9. ב"כ הנאשמות מבקשים לקבל החלטה בטענה משמעותית זו על יסוד האמור לעיל ובמצטבר לטענות שנטענו במהלך הדיון מיום 16.4.19.
10. ב"כ הנאשמות יטענו, כי בנסיבות התיק דנן טענת ההתיישנות הינה מהותית ויורדת לעצם מהות זכויותיו הבסיסיות של חשוד.
- על מנת לבסס את הטענות בעניין ההתיישנות והן בעניין הגנה מן הצדק, שעניינה שיהוי בהגשת כתב אישום ו/או התיישנות כהגנה ולא רק כטענה מהותית בפני עצמה (כפי שיפורט בהמשך) ידגישו ב"כ הנאשמות את העובדות כדלקמן:
- * ביום 6.6.2007 נעצר אחיה של הנאשמת, גיחד אבו דאהר (להלן ייקרא: "האח")
 - * במהלך חקירותיו הרבות בשב"כ (בחודשים יוני - יולי 2007) מסר האח גם גרסה מפורטת המפלילה את הנאשמת.
 - * ביום 15.7.2007 הוגש כתב אישום נגד האח בבית משפט נכבד זה, ת.פ.ח. 1085/07.
 - * ביום 13.11.2012 נגזר דינו של האח.
 - * ממועד ההפלה לכאורה (יוני 2007) ועד ליום 31.10.18 לא נעשתה ולו פעולת חקירה אחת בעניינה של הנאשמת.
 - * עובר ליום 31.10.18 הגישה הנאשמת בקשה המלווה במסמכים רפואיים למשרד הבריאות הפלסטיני ללוות את אחיה החולה, אימד לבית חולים בירושלים ביום 7.11.18.
 - * משרד הבריאות הפלסטיני העביר הבקשה למת"ק.
 - * ביום 30.10.18 מתקבלת במכשיר הנייד של הנאשמת שיחה ממת"ק לפיה לשם בדיקה ואישור בקשתה היא מוזמנת למעבר ארז לפגישה עם השב"כ.
 - * ביום 31.10.18 סמוך לשעה 09:00 מגיעה הנאשמת למת"ק הפלסטיני וסמוך לשעה 10:00 מגיעה למת"ק הישראלי וממתנינה עד השעה 16:45.
 - * ביום 31.10.18 סמוך לשעה 16:45 (לאחר חיפוש ונטילת נייד ובגדים ועוד) משוחחת הנאשמת עם חוקר ומביעה בפניו את בקשתה ללוות את אחיה לבית החולים

בירושלים, שם אמור הוא להתקבל להליך רפואי ביום 7.11.18.

- * ביום 31.10.18 סמוך לשעה 18:00 חוזרת הנאשמת לביתה באיזור קרארה.
- * סמוך ליום 6.11.18 מתקבלת במכשיר הנייד של הנאשמת הודעה לפיה בקשתה בטיפול ולא יתקבל מענה עד ליום 7.11.18 ועליה להגיש טפסים מחדש.
- * לאור זאת מגישה הנאשמת שוב טפסים ומסמכים להיכנס לישראל כמלווה.
- * ביום 5.12.18 סמוך לשעה 18:00 מתקבלת הודעה במכשיר הנייד של הנאשמת לפיה יש אישור והסכמה של הרשויות לליווי (ההודעה בערבית) האח על ידה ביום 6.12.18.
- * ביום 6.12.18 בשעות הבוקר מגיעים הנאשמת ואחיה למת"ק הפלסטיני שם מקבלים הם אישורי כניסה וסמוך לשעה 09:30 עברו השניים לישראל, דרך מעבר ארו.
- * סמוך לאחר מכן נלקחת הנאשמת לחקירה ומאז אותו יום הינה עצורה.

בי"כ הנאשמת יטענו, כי מעבר לעובדה, כי לא נעשתה כל פעולת חקירה בעניינה של הנאשמת שנים ארוכות ולא נעשה כל ניסיון לאתרה / לעוצרה וכד', הרי שעצם הגעתה למעבר ארו ביום 6.12.18 נעשתה בדרכי מרמה ועורמה והעובדה, כי לא נעצרה או נחקרה ביום 31.10.18 והתייצבה שוב ביום 6.12.18 מעידה, כי לרשויות בארץ לא היתה כל בעיה, לו רצו וחפצו, לעוצרה ולחקרה שנים קודם לכן.

שיהוי בהגשת כתב אישום וטענה מקדמית של הגנה מן הצדק:

בי"כ הנאשמת יתכבדו לפרט טיעונים משפטיים, שעניינם ביטול כתב האישום מחמת טענות מקדמיות החוסות תחת הגנה מן הצדק: שיהוי בהגשת כתב האישום (שיהוי בלתי סביר), התנהגות בלתי נסבלת של הרשות תוך כדי פגיעה חמורה ואנושה בזכויותיה הבסיסיות של הנאשמת, בין היתר, להליך משפטי הוגן וכן יש ליתן את הדעת באופן משמעותי לסוגיית השיהוי מבעד לטענת ההתיישנות בין אם הינה תקפה ובין אם הינה תקפה פחות.

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות, כי כתב האישום אשר הוגש כנגד הנאשמת הוגש תוך שיהוי בלתי סביר, התנהגות בלתי נסבלת של הרשות, תוך פגיעה חמורה ביותר בזכויותיה של הנאשמת לקבלת הליך הוגן ולמשפט צדק ולקבוע, כי יש לבטל את כתב האישום.

ואלה עיקרי הבקשה:**פרק א' – רקע משפטי**

1. דוקטרינת ההגנה מן הצדק: דוקטרינת ההגנה מן הצדק מהווה אמצעי רב עוצמה הנתון בידי בית המשפט המאפשר לבקר את אופן פעולת רשויות האכיפה ולאזן בין ערכי הצדק, ההגיונות וזכויותיו הדיוניות של הנאשם בהליך פלילי, לבין הערכים, השיקולים והאינטרסים העומדים מעצם ניהול ההליך.
 2. לפני כעשור נקבעה דוקטרינת ההגנה מן הצדק בספר החוקים, במסגרת **תיקון חוק הסדר הדין הפלילי (תיקון מס' 51), התשס"ז 2007 (להלן: "התיקון לחוק")** בגידרו הוסף לחוק סעיף 149 (10), כאשר עם כניסתו לתוקף של החוק הפכה ההגנה מן הצדק לדוקטרינה הלכתית לכזו המוכרת ומעוגנת בספר החוקים הישראלי.
 3. אחד המבחנים, שנקבעו בפסיקה במהלך השנים מאז כניסת הדוקטרינה לחוק הינו מבחן "ההתנהגות הבלתי נסבלת של הרשות" כמבחן העיקרי לתחולתה של הדוקטרינה.
 4. הח"מ יפרטו בפני בית המשפט הנכבד כיצד בהתנהגותה הבלתי נסבלת של הרשות נפגעו זכויותיה של הנאשמת באופן בלתי סביר וקיצוני ובאופן בו השיהוי הבלתי סביר בהגשת כתב האישום נגדה מהווה עילה מספקת ונכונה לביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק.
- כמו כן יטענו ב"כ הנאשמת, כי לאור העובדות המפורטות לעיל ברי, כי כתב האישום אשר הוגש אחת דינו להתבטל, שכן כל תוצאה אחרת תתחטא, בין היתר, לחוק זכויות כבוד האדם וחירותו ולהליך פלילי הוגן וראוי.

פרק ב' – שיהוי בלתי סביר בהגשת כתב אישום כעילה להגנה מן הצדק

1. בהנחיית היועמ"ש מס' 4.1202 מתאריך 08/2010 צוין בין היתר: כי "עבריון צפוי לשאת את העונש שיפסוק לו בית המשפט, בהתאם לחוק ונסיבות המקרה, ואין הוא אמור לשאת עונש נוסף של עינוי דין הנובע מהתמשכות בלתי מוצדקת של ההליכים במשטרה בפרקליטות המדינה או בבית המשפט".

2. עוד בהנחיה נרשם, כי "להימשכות הליכי התביעה יכולה להיות השלכה על ניהול התביעה וההגנה כראוי וקיום משפט הוגן. חלופת הזמן יכול להשפיע גם על זיכרונם של המעורבים ועל האפשרות לסמוך על עדויות מלאות ואמינות".
3. בהיבט של שיהוי בהגשת כתב אישום בתי המשפט לא פעם נתנו עדיפות לשיקולי הצדק, על פני האינטרס במיצוי ההליך הפלילי, נקבע בעבר כי השיהוי בהגשת כתב אישום עשוי להביא להחלתו של עיקרון הגנה מן הצדק – כאשר הימשכות הליכי החקירה והעמדה לדין התנהלו בעצלתיים והביאו לפגיעה ממשית ביכולתו של אותו נאשם להתגונן, או כאשר חלופת הזמן מעורר סתירה עמוקה לחובת הצדק וההגינות המתחייבת מניהול הליך פלילי תקין.
4. ברע"פ 1611/16 מ"י נ' יוסף ורדי – קבע כב' המשנה לנשיאה השופט ח. מלצר, "...כי תיתכן הכרה בתחולתו של עקרון הגנה מן הצדק, מחמת חלופת זמן משמעותי בהגשת כתב האישום, וזאת בהתקיים התנאים כדלהלן:
- א. משך הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה הוא משמעותי.
 - ב. הפגיעה בהגנתו של הנאשם, בחירותו ובנסיבות חייו האישיות, עקב השיהוי בהגשת כתב האישום היא ממשית ומוחשית.
 - ג. אין בנמצא טעם מניח את הדעת להתנהלותה זו של הרשות מחמת מורכבות ההליך, ניהול החקירה או עומס מכביד.
-מקום בו מצא בית המשפט, כי השיהוי שנפל בעניינו של הנאשם הוא אכן מכביד בהתאם לשיקולים הנ"ל – עליו לבחון האם עומדת לו ההגנה מן הצדק, בהתאם למבחן התלת שלבי לתחולתה של הדוקטרינה, ובשים לב לשפע הסעדים העומדים לרשות בית המשפט, מקום בו מצא להורות על תכולתו של עקרון ההגנה מן הצדק".
5. **הזכות להליך הוגן בפלילים** – זכותו של אדם להליך הוגן בפלילים הוכרה כנגזרת מזכות היסוד הנתונה לו לחירות ולכבוד. ככזו, היא בעלת מעמד-על חוקי. "חוק היסוד ביצר את זכותו של הנאשם למשפט הוגן. זאת, מכוח סעיף 5 לחוק היסוד, שבו עוגנה זכותו של אדם לחירות, וכן מכוח ההכרה החוקתית בכבוד האדם, שזכותו של נאשם למשפט הוגן היא חלק ממנו.
6. עמדה על כך כב' הנשיאה לשעבר ד. ביניש, בציננה:

"רבים סבורים כי עם חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, הזכות להליך פלילי הוגן זכתה למעמד חוקתי על-חוקי. בעמדה זו יש טעם רב. פגיעה שלא כדין בזכות להליך הוגן בפלילים עלולה לפגוע בזכותו החוקתית של

הנאשם לחירות לפי סעיף 5 לחוק היסוד. כן עלולה היא לפגוע בהערכתו העצמית של הנאשם, וליצור אצלו תחושה של ביזוי ותוסר אוניס כאילו היה כלי משחק בידיהם של אחרים, עד כדי פגיעה בזכותו החוקתית לכבוד לפי סעיפים 2 ו-4 לחוק היסוד... בעניין שלפנינו, אין אנו נדרשים להכריע בשאלה האם הזכות להליך פלילי הוגן והזכויות הפרטיקולריות הנזרות ממנה, זכו למעמד חוקתי במלוא היקפן, די לנו בקביעה שאושרה לאחרונה בפסיקתו של בית-משפט זה בהרכב מורחב של אחד-עשר שופטים ולפיה: "...בנסיבות מתאימות, פגיעה מהותית בזכות להליך הוגן תעלה כדי פגיעה בזכות החוקתית לכבוד האדם" (ראו: בג"צ 1661/05 המועצה האזורית חוף עזה ואח' נ' ראש הממשלה - אריאל שרון ואח' [פורסם בנבן] בפסקה 173; ההדגשה אינה במקור - ד.ב.) ("ע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי, בפסקה 67 (פורסם בנבן), 4.5.2006).

7. זכותו של נאשם בפלילים להליך הוגן מכילה בקרבה גם את הציפייה לכך שלא יתקיים לגביו עינוי דין. משמעות הדבר היא, בין היתר, כי הוא לא יהיה נתון לתרב המתהפכת של פתיחת הליך פלילי נגדו לאורך שנים ארוכות, וכי משהוחל ההליך ימוצה הוא תוך פרק זמן סביר:

"נאשם זכאי שלא להיות נתון במצב מתמשך של עינוי דין. זכות זו זכות מהותית היא, וניהול יעיל ומהיר של ההליכים תורם להגשמתה. הזכות שלא להיות נתון לעינוי דין, יחד עם זכויות אחרות העומדות לנאשם, מסתופפות תחת קורת הגג האיתנה של הזכות להליך ראוי. מימושה של הזכות שלא להיות נתון לעינוי דין הינה מרכיב הכרחי, אף שבו עצמו לא די, להגשמת זכותו של נאשם להליך ראוי..." (ענין פלוני 3, בפסקה 22 לפסק דינה של השופטת ארבל).

8. ב"כ הנאשמת יפרטו להלן כיצד לא נמנעת מהנאשמת זכותה להליך הוגן, בצד עינוי הדין שנגרם לה עקב התנהלות הרשות כמפורט לעיל והעובדה כי אין כל סיבה להתנהלות זו של הרשות בעניינה של הנאשמת.

פרק ג' – מן הכלל אל הפרט

1. משנת 2007 עת נודע לרשויות האכיפה על חלקה הלכאורי של הנאשמת בעבירות החמורות המיוחסות לאח ועד לחודש דצמבר 2018 עת ביקשה הנאשמת להיכנס למדינת ישראל כמפורט לעיל לא עשתה הרשות דבר וחצי דבר להביא את הנאשמת לחקירה, לא הוגשה בקשה למנהל האזרחי בעזה לזמן את הנאשמת לחקירה ו/או לבירור ו/או לשיתח, אין בתיק החקירה ולו דוח פעולה ו/או תיעוד על כך, שהרשות עשתה מאמץ ולו נרפה ביותר לאתר את הנאשמת או לבקש את עזרת הצד הפלסטיני באיתורה ולולא בקשתה של

הנאשמות להיכנס לישראל מטעמים הומניטריים לא היתה הנאשמות נחקרות ובטח לא נעצרת.

2. ב"כ הנאשמות יטענו, כי הנאשמות עומדת בכל התנאים אשר נקבעו להכרה בתחולתו של

עיקרון ההגנה מן הצדק כדלקמן:

משך הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה - משך הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה הינו 14 שנים - מדובר על פרק זמן משמעותי וארוך ביותר.

הפגיעה האנושה בהגנתה של הנאשמות, בחירותה ובנסיבות חייה האישיים עקב השיחוי בהגשת כתב האישום היא ממשית ומוחשית - אין מחלוקת, כי העבירות המיוחסות לכאורה לנאשמות הינן חמורות דא עקא יש ליתן הדעת לעובדה, שלולא הגישה הנאשמות בקשה להיכנס לארצה מטעם אנושי לא הייתה נעצרת ולא היה מוגש נגדה כתב אישום ולכן ניתן לראות, כי הפגיעה בנאשמות הינה ממשית, מוחשית ואשר פוגעת בחירותה בצורה בלתי סבירה בעליל.

אין בנמצא טעם המניח את הדעת להתנהלותה של הרשות מחמת מורכבות ההליך, ניהול החקירה או עומס מכביד - ב"כ הנאשמות יטענו, כי הרשות לא פעלה בנוגע לנאשמות בכל השנים אשר חלפו מאז חקירות האח לא חיפשו אחר הנאשמות ואף לא פעלו לשם איתור הנאשמות.

ב"כ הנאשמות יוסיפו ויטענו, כי אין טעם המניח את הדעת להתנהלותה של הרשות האכיפה בנושא וכי התנהלותה חלקויה של הרשות פוגעת באופן בלתי הפיך בנאשמות.

3. ב"כ הנאשמות יטענו, כי הגשת כתב האישום במקרה דנן וניהול ההליך הפלילי עומדים

בסתירה מהותית לעקרונות הצדק וההגיונות המשפטית.

בקשת ב"כ הנאשמות לביטול כתב האישום מבוססת ומעוגנת בעובדות ובחוקים ובהלכה הפסוקה, ברי כי בהליך דנן נפל פגם המצדיק את החלת העיקרון של הגנה מן הצדק.

הפגמים המפורטים לעיל פוגעים אנושות בתחושת הצדק וההגיונות ועל בית המשפט הנכבד להעניק לנאשמות את הסעד החולס המאזן כראוי בין השיקולים והערכים העומדים ביסוד ההליך הפלילי, דהיינו לבטל את כתב האישום.

ב"כ הנאשמות יטענו, כי לא יעלה על הדעת להכשיר הליך פלילי במסגרתו יוגש כתב אישום ביום 19.12.18 בגין עבירות, שנעברו בשנת 2005 כשבשנת 2007 נמסרה גרסה מפלילה לכאורה נגד הנאשמות ועד ליום 06.12.18 (יום מעצרה) לא עשתה הרשות החוקרת דבר וחצי דבר כדי לפעול למעצר הנאשמות, נראה, כי במקרה דנן מתקיימים כל התנאים כפי

שהוכרו בפסיקה (כמפורט לעיל) המחייבים ביטול כתב האישום.
 הנאשמת נעקרה מביתה, ממולדתה, באמצע חייה (בת 36 שנים) עת עמדה להינשא ונעצרה
 על ביצוע עבירות לכאורה משנת 2005 עת היתה בת 22 שנים.
 במהלך כל השנים ניהלה הנאשמת אורח חיים נורמטיבי, לא נטען חלילה שהיתה מעורבת
 באירועים פליליים / בטחונים ולמעשה לולא רצונה ללוות את אחיה לבית החולים, לא
 היתה כלל נעצרת כל הללו מלמדים על נרפות היחידה החוקרת, התנהלות רשלנית
 ומזלזלת של היחידה החוקרת כלפי הנאשמת ונראה, שרשויות האכיפה "הלכו" צעד אחד
 רחוק מידי בעניינה של נאשמת זו.
 4. לסיכום יטענו ב"כ הנאשמת, כי יש להורות על ביטול כתב האישום מחמת התיישנות
 ולחילופין מחמת טענת הגנה מן הצדק מחמת שיהוי בלתי סביר בהגשת כתב האישום
 ולחילופין לטענת הגנה מן הצדק, שעניינה התיישנות גם אם לא למסגרת ההתיישנות
 שכיוון המחוקק, שהח"מ עדיין עומדים על איכות ונכונות הטענה.

אסתר בר ציון, עו"ד
 ב"כ הנאשמת

יוסף אלנססרה, עו"ד
 ב"כ הנאשמת

טענות סקדמיות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תמ"ח 51308-12-18

בפני: כב' השופט הבכיר אריאל ואגו
כב' השופט אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

המאשימה:

מדינת ישראל
באמצעות פמ"ד - עו"ד י. קישון

נגד

הנאשמת:

סאמר אבו דאהר
ע"י ב"כ עו"ד בר-ציון ועו"ד נסאסרה

החלטה

- 1 ההגנה הציפה שתי טענות מקדמיות, לאחר הגשת כתב האישום בתיק זה, ועניינן - התיישנות לפי
- 2 סעיף 149(8) של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") וכן -
- 3 שיהיו בלתי סביר בהגשת האישום, קרי - טענת הגנה מן הצדק, לפי סעיף 149(10) של החוק הנ"ל.
- 4 כנגד הנאשמת הוגש, ביום 19.12.18, כתב אישום, המייחס לה עבירות של סיוע לניסיון רצח, לפי
- 5 סעיף 305(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בצירוף סעיף 31 לחוק, ועבירות נשק (הובלת נשק),
- 6 לפי סעיף 144(ב) של החוק הנ"ל.
- 7
- 8 הנאשמת היא תושבת רצועת עזה, ושם התגוררה עד למעצרה, בסמוך לפני הגשת כתב האישום,
- 9 מעצר שבוצע עת ניסתה להיכנס לישראל, דרך מעבר ארז, ביום 6.12.18.
- 10
- 11 כתב האישום עוסק בעבירות שנעברו, לכאורה, בתחילת שנת 2005. נטען, כי אחיה של הנאשמת,
- 12 ג'יהאד, וגיסה, באדר, היו פעילים בארגון הטרור "ג'יהאד האיסלאמי הפלשתיני". באדר וג'יהאד
- 13 תכננו להוביל ולהכניס לישראל שני מחבלים לצורך ביצוע פיגוע התאבדות באזור כיסופים. לפי
- 14 הנתען, בתחילת ינואר 2005, באדר הביא לג'יהאד רובי קלציניקוב, טיל RPG (כנראה הכוונה למטול
- 15 - א.ו.) ופצצת RPG, מחסניות תחמושת ושכפ"צים עם רימוני יד והניח אותם בוואדי בקרבת ביתם.
- 16 ג'יהאד ביקש מהנאשמת כי תעביר את כלי הנשק לבית נטוש, השייך לדודו של באדר, ובסמוך
- 17 למקום הפיגוע המיועד. זאת - כדי שהמחבלים המתאבדים המיועדים יובאו לשם, ויצטיידו
- 18 באמל"ח. הנאשמת הובילה את כלי הנשק מהוואדי לאותו בית נטוש והניחה את הציוד בחדר ריק.
- 19 לאחר יומיים, ג'יהאד הוביל את המפגעים לבית הנטוש ונתן בידם את כלי הנשק וכיוון אותם
- 20 לכיסופים. אדם נוסף עמד לצלם את האירוע במצלמת וידאו. ג'יהאד התרחק מהאזור, התקשר
- 21 לנאשמת, וביקש ממנה לדווח מה עלה בגורל הפיגוע, היא צפתה באירוע ודיווחה, כי המפגעים נפלו
- 22 לבוך וחזרו לבית הנטוש ואף איבדו את הנשק.
- 23

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 51308-12-18

בפני: כב' השופט הבכיר אריאל ואגו
כב' השופט אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

כאמור - הטענה הראשונה שהועלתה, היא זו של התיישנות העבירות.

תמצית הנתונים, החשובים להכרעה בטענה המקדמית הראשונה, הינה בכך, שהעבירות המיוחסות לנאשמת, ושמועדן - תחילת 2005, נעברו, לכאורה, בצוותא חדא עם אחיה ג'יהאד, ומתוך כוונה לסייע במיזם העברייני המשותף לו ולגיסה באדר, להתדרת מפגעים מתאבדים לשטח ישראל, פעולה שנועדה ואף החלה להתבצע, באותו מועד.

תקופת ההתיישנות לעבירות מושא כתב האישום, היא 10 שנים, לפי הוראת סעיף 9(א)(2) לחסד"פ. על פני הדברים, התיישנו העבירות הללו טרם שהוגש כתב האישום כ- 14 שנים לאחר ביצוען. ברם, המדינה נסמכת על ההוראה ה"מאפסת" את מרוץ ההתיישנות והנקובה בסעיף 9(ג) של החוק. הוראה זו קובעת כי "בפשע או בעוון, אשר תוך התקופות האמורות בסעיף קטן (א) נערכה לגביהם חקירה על פי חיקוק או הוגש כתב אישום או התקיים הליך מטעם בית המשפט, יתחיל מניין התקופות מיום ההליך האחרון בחקירה, או מיום הגשת כתב האישום, או מיום ההליך האחרון מטעם בית המשפט, הכל לפי המאוחר יותר".

החלופה הרלוונטית, לעמדת המאשימה, הינה זו המתייחסת ל"הליך האחרון מטעם בית המשפט". אחיה של הנאשמת, ג'יהאד, הועמד לדין בת.פ. 1085/07 בביהמ"ש המחוזי בבאר שבע, ומשפטו הסתיים, עם מתן גזר דין, ביום 13.11.12. ממועד זה ועד מעצר הנאשמת והגשת כתב האישום נגדה, חלפו כ-6 שנים "בלבד". משמע - פחות ממניין 10 שנות ההתיישנות. לשיטת המאשימה, יש למנות את תקופת ההתיישנות החל מתום משפטו של ג'יהאד, מאחר שזהו מועד "ההליך האחרון מטעם בית המשפט", שעניינו אותו "פשע או עוון", כפי הגדרת סעיף 9(ג) הנ"ל.

פרשנותה של ההגנה להוראת סעיף 9(ג), שונה. הסנגורים, עוה"ד בר-ציון ואלנסאסרה טוענים, שהנתון הרלוונטי, לחישוב תקופת ההתיישנות, הינו, כפי המוגדר בפסקה אחרת של סעיף 9(ג), לאמור - "יום ההליך האחרון בחקירה", כאשר, אין חולק, שכאשר נחקר ג'יהאד, בשנת 2007, התגבש חומר חקירה כלפי אחותו - הנאשמת, ומשהסתיימה החקירה, ודבר מעורבותה של הנאשמת דהיום כבר היה ידוע, החלה "לרוץ" תקופת ההתיישנות. לא בוצעו פעולות חקירה נוספות בעניינה. משהוגש כתב האישום, לאחר כ-11 שנים ממועד זה, העבירות התיישנו. לשיטת ההגנה, מאחר, שההליך המשפטי כנגד ג'יהאד לא עסק, אותה עת, בנאשמת, אף שקיומה וזהותה ואף מעורבותה היו ידועים, אין לראות בכך משום "הליך מטעם בית המשפט", הנוגע אליה, וחלופה זו אינה רלוונטית ל"הקפאת" ההתיישנות ביחס לנאשמת.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 51308-12-18

בפני: כב' השופט הבכיר אריאל ואנו
כב' השופט אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

- 1 הסגורים טוענים, איפוא, כי פרשנות תכליתית ומידתית של הוראת ההתיישנות החקוקה, מחייבת
- 2 לאמץ גישה, שלפיה, מניין ההתיישנות מיום ההליך האחרון מטעם בית המשפט, אינו חל על מי
- 3 שהיה חשוד באותה פרשה, ואשר פרטיו וזהותו היו ידועים כבר לרשויות החוק והאכיפה והם לא
- 4 עשו דבר בהקשר לכך.
- 5
- 6 המאשימה, מנגד, באמצעות עו"ד י. קישון, טוענת, שיש ליתן לסעיף החוק את פרשנותו המילולית
- 7 הפשוטה. הדיבר "הליך מטעם בית המשפט", בחלופה הרלוונטית, עניינו באותו "פשע או עוון".
- 8 כלומר - במעשה העבירה, ובאותה פרשה עבריינית, ואין מדובר באותו חשוד, או נאשם ספציפי
- 9 דווקא. די בכך, שההליך המשפטי עסק בעבירה, גם אם הנאשם דהיום לא נטל בו חלק. עו"ד קישון
- 10 נסמך, על דרך אנלוגיה, לאמור בספרו של י. קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק שני א', עמ' 1024,
- 11 שם נאמר, ביחס לחלופה של עריכת "חקירה על פי חקוק", שאף היא "מאפסת" את מרוץ
- 12 ההתיישנות, כי "אין צורך שחשוד או נאשם יחקרו בתוך תקופת ההתיישנות... די אם הפרשה
- 13 עצמה החלה להיחקר בטרם פגה תקופת ההתיישנות, ונאסמו ראיות שבסופו של דבר היו בבחינת
- 14 חומר רקע לחקירתו של הנאשם".
- 15
- 16 נראית לנו פרשנות המדינה. פרשנות זו, מתחייבת לא רק מפשט לשונו של החוק, אלא גם מהקשר
- 17 הדברים, הנגזר מתחלופה הסמוכה לזו העוסקת ב"הליך מטעם בית המשפט". עניינה של זו - עצם
- 18 הגשת כתב אישום באותו "פשע או עוון". כעולה מסעיף 9(ג) של התסד"פ, הגשת כתב אישום באותו
- 19 עניין, אף היא "אירוע מנתק", המפסיק את מרוץ ההתיישנות (כפי הביטוי שעושה בו שימוש
- 20 המלומד קדמי בספרו). נעלה מספק, שהכוונה, בהקשר זה, היא, להגשת כתב אישום כנגד מי שאינו
- 21 הנאשם הנוכחי, שבעבורו נבדקת שאלת ההתיישנות, אלא, כזה שהוגש נגד מעורב או מעורבים
- 22 אחרים באותו עניין. פשיטא, שאם כתב האישום היה עוסק בנאשם "הנוכחי", לא היה צורך לעסוק
- 23 עוד בעניין ההתיישנות לגביו, ביחס למועד שאחרי הגשת כתב האישום.
- 24 אין שום סיבה לגרוס, שחל דין פרשני שונה על החלופה הנוספת, העוסקת בהליך המשפטי שהחל
- 25 להתנהל. אף הליך זה, יכול שיתנהל כנגד מעורב אחר באותה פרשה שנחקרה.
- 26 אין אחיזה, בלשון הסעיף, לפרשנות המצמצמת, המוצעת על ידי ההגנה, ואין גם אחיזה תכליתית
- 27 לכך. לעיתים, ההתפתחויות והתוצרים של הליך משפטי בעניינו של מעורב - ישליכו על החשוד
- 28 הנוכחי, שבו עסקינן. עצם התנהלות משפט בפרשה, ובוודאי כאשר זהותו ומעורבותו של "הנוכחי"
- 29 ידועים ומוצפים, אינה יוצרת אינטרס הסתמכות לאותו אדם, ואין בכך להקנות לו תחושה שעניינו
- 30 שלו התיישן ונמוג, ואולי ההיפך נכון.
- 31
- 32 משכך - דין טענת ההתיישנות להידחות, משמשפטו של ג'יהאד, עד מתן גזר דינו, "איפס" או "ניתק"
- 33 את מרוץ ההתיישנות, בן 10 השנים, אצל הנאשמת.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 51308-12-18

בפני: כב' השופט הבכיר אריאל ואגו
כב' השופט אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

1 הטענה הנוספת - עוסקת בשהוי רב בהבאת הנאשמות לדין, ובהגשת כתב אשום כנגדה.
2
3 אין חולק, שהנאשמות תושבת רצועת עזה. לפי בדיקת המאשימה, החל מיום 6.6.07 ועד הגעת
4 הנאשמות למעבר ארז, ביום 30.10.18 (ועל כך - להלן), אין רישום על כניסה לישראל כדין. מדובר
5 בשטח, שלרשויות האכיפה אין גישה ישירה אליו, ורוב התקופה שלט שם ארגון עין - החמאס.
6 קשה להבין, אילו פעולות איתור והבאה לישראל ראתה ההגנה כברות ביצוע בתקופה זו של כ-11
7 שנה, מלבד סוגית "תרגיל הבאה בתחבולה", שאליה נתייחס להלן. ברי, שאין מצופה לבצע פעולה
8 צבאית מסכנת חיים, כדי להיכנס לרצועה ו"לשלוף" משם את הנאשמות.
9
10 יוזר, שכאשר עסקין בעבירות ביטחון, גם המחוקק הכיר בקשיים הניכרים של איתור והבאה של
11 עדים, נאשמים וחשודים, משטח הרצועה. בשל כך - נחקקו סעיפים 42-43 של חוק המאבק בטרור
12 תשע"ו-2016. סעיף 42 קובע, למשל, חזקה, שלפיה, עד תושב הרצועה, לא יהיה ניתן לגבות עדותו
13 במהלך המשפט, ולכן יש צורך לגבותה על דרך עדות מוקדמת.
14
15 מכאן - שאין לבוא בטרזניה אל הרשויות, על שלא פעלו להעמדת הנאשמות לדין בישראל, כל זמן
16 שהתגוררה ושהתה ברציפות ברצועת עזה.
17
18 ברם, ההגנה מבקשת להקיש ממה שנעשה, לבסוף, בשלהי 2018. הנאשמות הגישה באוקטובר 2018
19 בקשה למשרד הבריאות הפלשתיני, ללוות את אחיה החולה לבית חולים בירושלים, ביום 7.11.18.
20 הבקשה הועברה למנהלת התיאום והקישור של צה"ל, והנאשמות הוזמנה לפגישה עם השב"כ
21 במעבר ארז. לאחר הפגישה, ביום 31.10.18, היא חזרה לביתה, ואחרי השתלשלות, שאינה
22 רלוונטית, הוזמנה להגיע בבוקר 6.12.18, עם אחיה למעבר, תוך הסבר, שאכן יתאפשר ליווי האח
23 לבית החולים. בפועל - היא נעצרה לחקירה ועצורה מאז בישראל. בהנחה, שמדובר היה בתחבולה,
24 שנועדה להביא הנאשמות לצד הישראלי של המעבר כדי לעצרה, ואין מדובר בכוונה אמיתית לאפשר
25 לה ללוות את אחיה לירושלים, מניחים הסנגורים, כי לו רצו בכך הרשויות, ניתן היה לבצע "תרגיל"
26 דומה, הרבה קודם מכפי שנעשה הדבר. זאת ועוד - לאחר המפגש עם שב"כ באוקטובר, שוחררה
27 הנאשמת לביתה, עד ששבה והתבקשה להגיע למחסום בדצמבר. חלפו כחודשיים בין לבין.
28
29 שיקולי גורמי הביטחון בהתנהלות בין אוקטובר 2018 לדצמבר אותה שנה, אינם ידועים, ולא ברור,
30 אם המראיין הראשון, באוקטובר, היה, בכלל, מודע להיותה מבוקשת בשל הפרשה מושא כתב
31 האישום, והאם שחרורה לביתה, באותו שלב, בלא שנעצרה, היה בכוונת מכוון אם לאו. כך או כך -
32 אין ניתן לבסס טענת שיהוי, או סוג אחר של הגנה מהצדק, על אותו "שיהוי" של כחודשיים בביצוע
33 המעצר.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 51308-12-18

בפני: כב' השופט הבכיר אריאל ואגו
כב' השופט אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

1 אשר לשאלה, האם ניתן היה לבצע אותו "תרגיל", או דבר תחבולה, שיביא למעצרה של הנאשמת,
2 הרבה קודם מכפי שהדבר נעשה בפועל, וזאת - בדרך של פיתוי או הבטחה כלשהי, שתגרום לה להגיע
3 למעבר, בצידו הישראלי, הרי, אין לדעת, האם בכלל מדובר באפשרות ריאלית. היוזמה לבקשתה
4 להיכנס לישראל, היתה שלה בלבד, ועל רקע הטיפול הרפואי שאחיה נזקק לו. הדעת נותנת, שפעולה
5 יוזמת, אחרת, מצד רשויות האכיפה של ישראל, כדי להגיע לאותה תוצאה, היתה דורשת השקעת
6 משאבים ותכנון, והיתה מותנית בכך, שתוענק עדיפות לאיתורה ולחבאתה לדין של הנאשמת,
7 שהיתה, כזכור דמות משנית ולא מרכזית בפרשה, ועל כך אין מחלוקת. איננו סבורים, שבידינו
8 הכלים, ברובד העובדתי, אך גם ברובד העקרוני - מהותי, לקבוע, שההימנעות מיוזמה כזו, וההמתנה
9 לאותה "שעת כושר", שהזדמנה בשנת 2018, עולים כדי שיהיו כבד, כזה שיצדיק ביטול כתב
10 האישום, על הסף, מטעמי הגינות וצדק.

11
12 לאחר שדוקטרינת הגנה מן הצדק עוגנה בחסד"פ, נדרש, שהנסיבות, שבעטין יהא מוצדק לקבל
13 טענה מקדמית זו, ולהביא לביטול כתב האישום, יהיו כאלה שיקימו "סתירה מהותית לעקרונות
14 של צדק והגינות משפטית" (לשון סעיף 149(10) לחסד"פ).

15
16 אפילו, אם ניתן היה לעשות יותר מכפי שנעשה, ואולי אפשר היה ליזום "מבצע הבאה" של הנאשמת
17 בעורמה, אין מקום לקביעה, שהתקיימו הנסיבות, הדי קיצוניות, הנדרשות לאישוש טענת
18 הסנגורים. מדובר, בסופו של דבר, בהפעלת שיקול דעת של גורמי האכיפה, שיש להם סדרי עדיפויות
19 והקצאת משאבים מוגבלת, ולא זה ההליך והפורום הנכון לבדוק. יוטעם, שוב, שהנאשמת לא
20 הייתה הדמות הדומיננטית והיוזמת בפרשה בכללותה. היא נעצרה, והועמדה למשפט, על חלקה,
21 מיד בסמוך להיווצר "חלון הזדמנויות" נוח לכך, וכמובן - טרם פקיעת מועד התיישנות העבירות
22 המיוחסות לה.

23
24 משום כך - הוחלט לדחות גם את הטענה המקדמית של שיהיו.

25
26 משנדרחו הטענות המקדמיות שהועלו, אנו קובעים דיון לשמיעת המענה על כתב האישום, וזאת ליום
27 23.9.19 שעה 09:50.

28
29 הנאשמת תובא על ידי שב"ס.

30
31 יש לזמן מתורגמן לשפה הערבית.

32
33 ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ט, 25 יולי 2019, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 51308-12-18

בפני: כב' השופט הבכיר אריאל ואגו
כב' השופט אלון אינפלד
כב' השופט אריאל חזק

1
2

אריאל חזק, שופט

אלון אינפלד, שופט

אריאל ואגו, שופט
אב"ד

3
4